

MÜFTÜ HASAN RÂFET EFENDİ VE “MEVLÛD-İ ŞERÎF”İ MUFTÎ HASAN RÂFET EFENDÎ AND “MEVLÛD-İ ŞERÎF”

Timuçin AYKANAT*

Öz

Hasan Râfet Efendi, 1863 tarihinde Maraş'ta doğmuştur. Babası, Ulu Cami İmamı Müderris İlyas Efendi, annesi, Bursalı Fatma Pembe Hanım'dır. İlk öğrenimini Sıbyan Mektebinde tamamladıktan sonra; babası Müderris İlyas Efendi'den, Müftü Kanadıkırık Mustafa Efendi'den, Müderris İsmail Efendi'den öğrenim ve eğitim görerek çeşitli dallarda icazetname aldı. Arapça ve Farsça da bilen mezkûr müftü, milli mücadelede etkin rol oynamıştır. Evkâf ve Eytâm müdürlüklerinin yanında İttihat ve Terakki Partisinin Maraş şubesi başkanlığını da yapmıştır. Türkiye Büyük Millet Meclisi birinci dönem Maraş milletvekili seçilmiştir. Soyadı kanunu ile -Seçkin-soyadı alan Müftü, 07 Haziran 1929 tarihinde vefat etmiştir.

Bu makale ile Müftü Hasan Râfet Efendi tanıtılırken; yazdığı “Mevlûd-i Şerif” incelemenin ardından transkribe edilerek literatüre kazandırıldı.

Anahtar Kelimeler: Müftü Hasan Râfet Efendi, Mevlûd-i Şerif.

Abstract

Hasan Râfet Efendi was born in 1863 in Maraş. His father, Imam Ilyas Efendi the Great Mosque, his mother, Bursa's Fatma Pembe Hanım. After completing her primary education in primary school; from his father, Müderris İlyas Efendi, and from Müftü Kanadıkırık Mustafa Efendi and from Müderris İsmail Efendi. The mufti who knows Arabic and Persian also played an active role in the national struggle. He was also the president of Marash Branch of the Union and Progress Party alongside the Evkâf and Headquarters. Grand National Assembly of Turkey Maras and was elected the first period. The Mufti, who took the surname -Seçkin-with the surname law, passed away on June 7, 1929.

In this article, Mufti Hasan Râfet Efendi was introduced; Mevlûd-i Şerif was translated and translated into literature.

Keywords: Mufti Hasan Râfet Efendi, Mevlûd-i Şerif.

GİRİŞ

Arapça bir kelime olan mevlid, Arapçada “birinin doğduğu zaman”, “birinin doğduğu yer”, “doğma, doğum” gibi anlamlarla kullanılmaktadır. Edebî bir terim olarak mevlid, Hz. Peygamber'in doğumunu ve yaşantısını konu edinen manzumelere verilen ada karşılık gelir. (Pekolcay ve Fuchs, 1979, 171-176); (Aksoy, 1986, 315-319); (Akdağ, 2008, 81-98)

İslam edebiyatında; ilk mevlid örnekleri, X. yüzyıl itibariyle yazılmaya başlanmıştır. Arapça mevlidler yanında; Farsça, Arnavutça, Kürtçe, Cava dilinde, Boşnakça, Rumca, Çerkesçe, Ordu dilinde, Savahilî dilinde, Alhamyado (Arap harfleriyle yazılmış İspanya ve havâlisi dili) ve Tatarca mevlidler de vardır. (Okiç, 1975, 25-27)

Türk edebiyatında 200 civarında mevlid yazıldığı tahmin edilmektedir. (Mazıoğlu, 1974, 31-62; Aksoy, 2007, 325). Bu mevlid metinleri üzerine yapılan çalışmalar neticesinde; mevcut mevlidlerin bir kısmının Süleymân Çelebi'nin eserine aynen benzediği, bir kısmının bazı motifler yönünden ayrılık gösterdiği, geri kalanların ise tamamen farklı olduğu anlaşılmıştır. (Pekolcay, 1993, 38; Pekolcay, 1950)

Türk edebiyatında genel kabule göre; bilinen ilk mevlid örneği olan Süleymân Çelebi'ye ait “Vesiletü'n-Necât”tan (Pekolcay, 2008; Ateş, 1954) önce de mevlid benzeri metin örnekleri oluşturulmuş olmakla birlikte; çeşitli şairlerce devam ettirilen mevlid yazma geleneği, (Aksoy, 2015, 7-27; Yazar, 2008, 448-478) sadece Hz. Peygamber değil; diğer din uluları adına da oluşturulmuş örneklerin varlığıyla (Şengün, 2008, 419-438) devam ederliğini korumaktadır.

1. Müftü Hasan Râfet Efendi'nin Hayatı

Maraş Milli Mücadele Kahramanı. Maraş'ta 1863'de doğdu. Babası Ulu Cami İmamı, Müderris İlyas Efendi, annesi Bursalı Fatma Pembe Hanım'dır. İlk öğrenimini Sıbyan mektebinde tamamladıktan sonra babası Müderris İlyas Efendi'den, Müftü Kanadıkırık Mustafa Efendi'den, Müderris İsmail Efendi'den öğrenim ve eğitim görerek çeşitli dallarda icazetname aldı. Arapça ve Farsça bilmektedir. 1890'da Maraş Evkaf Müdürü oldu. İl Genel Meclis Üyeliği görevinde bulundu. 1910'da Eytam Müdürlüğüne atanır. 1908'de İttihat ve Terakki Partisi'nin Maraş şubesini açarak başkanlığını yaptı.

* Dr. Öğr. Üyesi, Hakkâri Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Sosyal Bilimler ve Türkçe Eğitimi Bölümü, timi_cin@hotmail.com.

Şehrin düşman işgalinin ardından kurulan Müdafaayı Hukuk Teşkilatının 2. başkanı olarak milli mücadelede görev aldı. Antep mücadelesinde de görev alır. Türkiye Büyük Millet Meclisi birinci dönem Maraş halkını temsilen milletvekili seçildi. Bir yıl mebusluk yaptıktan sonra istifa ederek kendi isteği ile 1922'de Maraş müftülüğüne atandı. Soyadı kanunu ile Seçkin soyadını aldı. Vefat tarihi 07 Haziran 1929'dur. (Alparslan ve Yakar, 2009, 100)

2. İnceleme

2.1. Nüsha Tavsifi

Eser, Müftü Hasan Râfet Efendi'ye ait bir mevlid-i şeriftir. Mevlûd-i Şerîf adıyla takdim olunan eser; Milli Kütüphane Türkçe Yazmalar Kataloğunda kayıtlıdır. 06 Mil Yz A 8626 arşiv numarasıyla kayıtlı olan eser; Allah'ın ve Hz. Peygamber'in övgüsü ile başlar. Allah'ın nurunun Hz. Muhammed'e ondan da diğer peygamber ve eşlerine geçişi ile devam eder. Hz. Âmine'nin övgüsü ile süren eser, Hz. Muhammed'in doğumu ve gerçekleşen mucizatla son bulur. Eserin sonuna bir de mevlid duası eklenmiştir.

Başı: Ey hüdâvendî 'azîm ü pâdişâh

Rahmetiñdir cümle mañlûka penâh

Sonu: İster iseñ bulasın fevz ü necât

Rûh-ı fañr-ı mürseline vir şalât

Zahriye ve Hâtîme: Eserin zahriye ve hâtîme kısımlarında; hiçbir kayda rastlanmamıştır.

Ölçüler (Dış-İç): 163x113 - 135x87 mm.

Yaprak: 1^b-9^b

Satır: 12

Yazı Türü: Harekeli Nesih Kırmısı

Kâğıt Türü: Abadî

Cilt: Sırtı pembe karton, kapakları ebru kâğıt kaplı mukavva bir cilt içindedir.

Mühür ve Özel İmleçler: Yok.

2.2. Nazım Biçimi

Allah ve Hz. Peygamber'in övgüsü ile başlayıp dua ile sonlanan eser; her biri kendi arasında kafiyeli ikiliklerin oluşturduğu mesnevi formuyla yazılmıştır.

2.3. Vezni

Mesnevi formuyla kaleme alınan söz konusu eser, aruzun remel bahrinin Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün kısa kalıbıyla oluşturulmuştur. Eser de bazı aksamalar dışında; aruz probleminde rastlanmamıştır.

2.4. Kafiye ve Redif

Eserin nazım biçimi, her beyti kendi arasında kafiyeli ikiliklerden oluşan mesnevidir. Bu bahisle eserde kafiye ve redif kullanımı noktasında hiçbir sıkıntı yaşanmamıştır.

Cümle 'âlem zâtiña tañmîd ider

Şevk ile takdîs ü hem tevñîd ider (b.9)

2.5. Dil ve Üslup

Mevlûd-i Şerîf, bir mevlid olması münasebetiyle; dini içerikli bir eserdir. Söz konusu din eksenli eser, sade bir üslup ve hayli açık bir dile sahiptir. Akıcı ifadelerle örülü eser, az sayıda Arapça ve Farsça sözcükten oluşmakla birlikte; duru bir Türkçeyle kaleme alınmıştır.

2.6. Muhteva

Allah'ın ve Hz. Peygamber'in övgüsü ile başlayan eser, Allah'ın nurunun Hz. Muhammed'e ondan da diğer peygamber ve eşlerine geçişi ile devam eder. Hz. Âmine'nin övgüsü ile süren eser, Hz. Peygamber'in doğumu ve gerçekleşen mucizatla son bulur.

Sonuç

Hız. Peygamber başta olmak üzere, sair din uluları ve ileri gelen kimselerin doğumları ve yaşantılarından kesitlere yer veren mevlid metinleri; İslami Türk edebiyatında hayli yoğun bir biçimde işlenmiştir. Bu edebî metin örnekleri, dinî ve tarihî mevzuların edebiyata ne denli sirayet etmiş olduğunu göstermesi açısından önemlidir.

“Mevlûd-i Şerîf” metni eksenli hazırlanan söz konusu çalışma; klasik Türk edebiyatının artık bittiği bir dönemde yaşamış Müftü Râfet Efendi’yi tanıtırken; Hz. Peygamber’e duyulan sevginin manzum tercümesini yerine getiriyor.

KAYNAKÇA

- Akdağ, Soner. (2008). Süleyman Çelebi’nin Mevlid’i Üzerine. A.Ü. *Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, S. 36, s. 81-98.
- Aksoy, Hasan. (1986). Mevlid. *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi*, C. VI, İstanbul, s. 315-319.
- Aksoy, Hasan. (2007). Eski Türk Edebiyatında Mevlidler. *Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi*, C. 5, S. 9, s. 323-332.
- Aksoy, Hasan. (2015). Mevlid. *Şemseddin Sivasî Külliyyatı*, Seri Nu: 3, s. 7-27.
- Alparslan, Yaşar ve Yakar, Serdar. (2009). *Maraş Meşhurları*. Kahramanmaraş: İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.
- Altuntaş, Halil ve Şahin, Muzaffer. *Kur’an-ı Kerim Meâli*. 12. Baskı, Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları.
- Ateş, Ahmed. (1954). *Süleyman Çelebi Vesiletü’n-necât: Mevlid*, Ankara.
- Mazıoğlu, Hasibe. (1974). Türk Edebiyatında Mevlid Yazan Şairler. *Ankara Üniversitesi DTCE Türkoloji Dergisi*, C.VI, S. 1, s. 31-62.
- Okiç, M. Tayyib. (1975). Çeşitli Dillerde Mevlidler ve Süleyman Çelebi Mevlidinin Tercemeleri. *Atatürk Üniversitesi İslâmî İlimler Fakültesi Dergisi*, S.1, s. 17-78.
- Pekolcay, A. Necla ve H. Fuchs. (1979). Mevlid. *İslam Ansiklopedisi*, 3. Bask., C. VI-II, s. 171-176.
- Pekolcay, A. Necla. (1950). *Türkçe Mevlid Metinleri*. Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fak.
- Pekolcay, A. Necla. (1993). *Mevlid*. Ankara.
- Pekolcay, A. Necla. (2008). *Mevlid-Süleyman Çelebi*. İstanbul: Sufi Kitap.
- Râfet Efendi. (t.y.y.-i.y.y.). *Mevlûd-i Şerîf*. Ankara: Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu, Arşiv no: 06 Mil Yz A 8626.
- Şengün, Necdet. (2008). Hz. Fâtıma Mevlidi ve Vesiletü’n-Necât ile Mukayesesi. C.Ü. *İlahiyat Fak. Dergisi*, C. XII/2, s. 419-438.
- Yazar, Sadık. (2008). Cismî ve Mevlidi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi / The Journal of International Social Research*, Volume ½, Winter, s. 448-478.

Metin ve Türkiye Türkçesi

Râfet Efendi

Mevlûd-i Şerîf

Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilâtün/Fâ‘ ilün

1^b

1	Ey hüdâvendî ‘azîm ü pâdişâh Rahmetiñdir cümle maḥlûka penâh	<i>Ey yüce hükümdar! Rahmetin, bütün yaratılmışlara sığınaktır.</i>
2	‘Âlemi bir demde icâd eyledin Kün ¹ didiñ ma‘mür u bünyâd eylediñ	<i>Bir anda Âlemi yarattın. “Ol” diyerek onu imar eyledin.</i>
3	Bî-meşâkḳat ey kerim-i Kirdigâr Ḳudretiñ bu mâsivâyı kıldı var	<i>Ey ikram sahibi Allah! Eziyetsizce; kudretin bu çokluğu meydana getirdi.</i>
4	Çün bu ‘âlem yok iken buldı vücüd Zâtı tek birliğine oldı şühüd	<i>Bu âlem, yokken vücut bulunca; zâtı gibi birliğine şahitlik etti.</i>
5	Ey rahîm ey şefkati iḥsânı bol İki şâhlar dergehinde cümle ḳul	<i>Ey acıyan, ey şefkati, ihsanı bol! Dergâhında; iki şahlar, cümle kuldur.</i>
6	Âsitânıñ maḳşadı bay u faḳîr Cümle zî-rûḥ ḥân-ı in‘âmımla sîr	<i>Dergâhında (bulunan) zengin ve fakir herkes; bütün ruhlar, senin nimet vermenle doymaktadır.</i>
7	Hâdi vü settârsiñ luḫfuñ ‘amim Vir bize râh-ı necâti ey rahîm	<i>Mazluma yardım eden ve kusurları örtensin, ihsanın herkesedir. Ey acıyan! Bize, kurtuluş yolunu ver.</i>
8	Herkesiñ ma‘bûdı sensin buyuran Zâtına tapmaḳ sezadır ins ü cänn	<i>Herkesin buyuran ve ibadet ettiği sensin. İnsanlar ve cinlerin zâtına tapması yerindedir.</i>
9	Cümle ‘âlem zâtına taḥmîd ider Şevk ile takdîs ü hem tevḫîd ider	<i>Bütün âlem, zâtına şükreder. Şevkle; kutsama ve birleme de bulunur.</i>

¹ İnnemâ emruhü izâ erâde şey’en en yekûle lehu kun fe yekûn(yekûnu). Bir şeyi dilediği zaman, O’nun emri o şeye ancak “Ol!” demektir. O da hemen olur. Yasin Suresi, (36/82). (Altuntaş ve Şahin, 2011).

- 10 Hüküm ü mutlakıñ ider mi vü celîl
Olamaz kimse saña şand u ‘adîl
- 2^a 11 Ta‘atnla kimisi bulmuş hayât
Kısmet itmişsin aña rāh-ı necāt
12 Kimisi ālūde-i fişk u şaqa
Kiminiñ kalb gözi olmuşdur² ‘amā
13 Kimine ni‘met vir[ir]sin ey celîl
Şükrünü kılmaz olur hūr u delîl
14 Kimisi fakr u fenā içre saña
Şükr idip her dem ider hāmd ü şenā
15 Muntazırdır cümle ef‘ālin seniñ
‘Aklı irmez hikmetine kimseniñ
16 Rüz u şeb her āh-ı dilde bu hayāl
Cilve-ger olurdu çün şekl-i hilāl
17 Ya‘ni kim ol şāh-ı fāhru ‘l-mürseliñ
Nūr-ı Yezdān rahmete ‘n-li ‘l-‘ālemīn
18 İdeyim mevlūdün beyān³
Ol hābīb-i Hāḫḫ-ı şefi‘ ins ü cān
19 Kāfile-sālār-ı haylī enbiyā
Aḫmed ü Maḫmūd Muḫammed Muşafā
20 Nev-i vaşlıyla ola kim ol hābīb
Bu dil-i mecrūhuma ola ḫābīb
21 Mülk-i ḫayr ile beni yād ideler
Ehl-i İmān rūḫumı şād ideler
22 İster iseñ bulasın fevz ü necāt
Rūḫ-ı fāhır-ı mürselīne vir şalāt
2^b 23 Cān kulağıyla işit ey ehl-i dīn
Şadḫ-ı pākī ḫāzret-i ṭāha ‘l-emīn
24 Tā bilesin kim ne gevherdir o nūr
Hāḫḫ beşer ḫāḫ itdi ammā bī-ḫuşūr
25 ‘İki ‘ālem serverī nūr-ı Hūdā
Aḫmed-i Muḫtārī maḫbūb-ı Hūdā
26 Rahmet-i Hāḫḫ’dır şefi‘ ü ‘l-müznibīn
Mu‘tenāsı enbiyā-i mürselīn
27 Şāriḫ-i şadrı anıñ Mennān iken
Rāfi‘-i zikri anıñ Deyyān iken
28 Kim olar āfet anı şadḫ eyleye
Nūr-ı pāk-i Aḫmed’i şerḫ eyleye
29 Çünkü şadḫ itmiş anı Bār-ı Hūdā
Aña kāfidir ḫiṭāb-ı *kul kefā*⁴
30 Zū ‘l-Celāl rütbe kıl[in]miş muḫterem
Süre-i Yāsīn aña eyler ḫasem
- Celāl sahibi ve mutlak hüküm sahibisin.
Kimse senden adaletli olamayacağı gibi,
sana bağ da olamaz.
Sana ibadet ederek kimisi hayat bulmuş.
Ona, kurtuluş yolunu nasip etmişsin.
Kimisi, günah ve şakaya bulaşmıştır.
Kiminin kalp gözü, kör olmuştur.
Ey celâl sahibi olan! Kimine nimet
ver[ir]sin, huriler ve deliller, şükrünü
kılmaz olur.
Kimisi, yokluk ve fakirlik içinde; sana
her zaman şükr ederek yüceltmede
bulunur.
Senin bütün fillerin hazır. Kimsenin
aklı, hikmetine ermez.
Gece gündüz her ahlı gönülde hilal
şekillenince tecelli olacak hayali vardır.
Yani; o risaletin övüncü şah; Allah’ın
nuru ve âlemlerin rahmeti[dir].
İnsanların ve cinlerin bağışlayıcı Hak
sevdiçeğinin doğumunu açıklayayım.
Sürü peygamberin kâfile reisi; Ahmed
ve Mahmud Muhammed Mustafa...
O sevgiliye, yeniden bir kavuşma olsa;
bu yaralı gönlüme doktor olsa.
Hayır mülkü ile beni ansınlar. İman ehli,
ruhumu mutlu kılsın.
Kurtuluş bulmayı istersen; risaletin
övüncünün ruhuna salavat getir.
Ey din ehli! Can kulağıyla işit. [Bu], özü
sağlam güvenilir [Muhammed’in] söz
başıdır.
O nurun ne cevher olduğunu bilesin.
Allah, insan yarattı ama kusursuzdur.
İki âlemin reisi, Kuran’ın nuru; Allah’ın
sevdiçeği seçilmiş Ahmed’dir.
Allah’ın rahmeti, günahkârların
şefaathisidir. Risalet nebilerinin
özenilmiştir.
Göğsünü şerh eden, anmasını yükselten
Allah iken;
O afetler, onu izah etsin. Ahmed’in
temiz nurunu açıklasın.
Yüce Allah, O’nu öylece yarattığından;
O’na “sizinle benim aramda Allah yeter
de” hitabı yeterlidir.
Allah, [O’na] saygın rütbe kılmış. Yasin
suresi, bunun yeminidir.*

² Metinde “olmuşdurur”.

³ Vezin bozuk.

⁴ Ve yekûlullezîne keferû leste mürselâ(mürselên), kul kefâ billâhi şehiden beyni ve beynekum ve men indehu ilmül kitâb (kitâbi). İnkâr edenler, “Sen peygamber değilsin” diyorlar. De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve bir de yanında kitap (Kur’an) bilgisi bulunanlar yeter.” Ra’d Suresi, (13/43); İsrâ Suresi, (17/96); Ankebut Suresi, (29/52). (Altuntaş ve Şahin, 2011).

- 31 Şalli yā-Rabbi ‘alā ḥayri’l-verā
Mā te’şir ve’ş-şemsü fi seb’i’l-‘ulā
Ey Allah’ım! Mahlûkatın hayrı için yardım et. En yüksekteki güneşi, bize tesir ettir.
- 32 Şalli yā-Rabbi ‘alā ḥatmi’r-resûl
Mā yemücu’l-‘aşıküne fi’t-tübül
Ey Allah’ım risaletin mührü üzerinden yardım et. Âşıklar, davulun sesiyle dalgalanmaktadır.
- 33 İster iseñ bulasın fevz ü necāt
Rûḥ-ı fahr-ı mürselîne vir şalāt
Kurtuluş bulmayı istersen; risaletin övücünün ruhuna salavat getir.
- 3^a 34 Diñle imdi ḥulḳ-ı pāk-i Aḥmed’i
‘Āciz ü bî-çāregāniñ maḳşüdi
Şimdi; Ahmed’in temiz yaratılışını dinle. Aciz ve çaresizlerin maksadını [işit].
- 35 Şāḥib-i ḥulḳ-ı ‘azīm bedru’l-büdür
Nāsiḥ ü Tevrāt u İncil ü Zebür
Dolunayın hızlıca geçmesi gibi yüce yaratılış sahibi; Kuran ve Tevrat ve İncil ve Zebur...
- 36 Sözlere her derde ḳānün u şifa
Gönlü mecrûḥ ümmete ‘aynü’ş-şifā
Sözlere, her derde düzen ve şifadır. Gönlü yaralı, ümmete şifa kaynağıdır.
- 37 İşleri her dem anıñ cüd u seḥā
Bātıla virmez idi aşlā rızā
Onun işleri, her zaman cömertliktir. Batıla asla rıza göstermezdi.
- 38 Ḥayr işe lā dimedi ol muḥterem
Ol şerī‘at menba‘ı baḥr-ı kerem
O saygın kişi, hayır işine yok demedi. O, şeriatin kaynağı, cömertlik denizidir.
- 39 ‘Ādeti ḥayr idi heb a‘ dāsına
Aç gözni baḳ himmet-i vālāsına
Düşmanlarına karşı uygulaması, hep hayır idi. Gözünü açarak yüce yardımına bak.
- 40 Yatmadı hergiz döşek üzre o şāḥ
Ḥavf-ı Mevlā’dan her an eylerdi āḥ
O şah, asla döşek üzerinde yatmadı. Allah korkusundan her an ah ederdi.
- 41 Ekşer-i evḳātda ol şāḥ-ı güzīn
Aç idi tok gösterirdi kendözin
O seçkin şah, çoğu vakitlerde açtı. Kendini, tok gösterirdi.
- 42 Ḥastegāni şormaḳ idi ‘ādeti
Büyüğe ḥürmet küçüğe şefkati
Huyu, hastaları sormaktı. Büyüğe hürmet, küçüğe şefkat [göstermekti].
- 43 Ḳalb-i pāki māsivādan pāk idi
Ḥulḳı maḥmūd meskeni eflāk idi
Temiz kalbi, çokluktan arınık idi. Yaratılışı, çok şükredici; meskeni felekler idi.
- 44 Bu fenāda ḳoymadı taş üzre taş
Ḥaḳḳ yolına ḳoymuş idi cān ü baş
Bu geçicilikte; taş üzerine taş koymadı. Hak, yoluna baş ve can koymuştu.
- 45 Şıḡar idi her yetimiñ başını
Siler idi gözleriniñ yaşını
Her yetimin başını okşar; gözlerinin yaşını silerdi.
- 3^b 46 Az uyurdu giceler ol hümām⁵
İştigāli ṭā‘at idi şubḥ u şām
O himmetli, geceleri az uyurdu. Sabah akşam uğraşısı ibadetti.
- 47 Ḥaḳḳ te‘ālādan niyāz ü minneti
Baña baḡışla ilāhī ümmeti
Allah’a yalvarmadan muradı, ümmetin O’nun için bağışlanmasıydı.
- 48 Sen de ey ‘āşi vü mücrim ḳıl ḥayā
İşr-i pāk-i Aḥmed’e ḳıl iḳtifā
Ey isyankâr ve günahkâr sen de utanarak; Ahmed’in temiz ayak tozuyla yetin.
- 49 Ümmet olmak ister isen ey fenā
Vir şalāvāt Muştafā’ya bul şafā
Ey geçici! Ümmet olmak istersen; Mustafā’ya salavat vererek safā bul.
- 50 İster [iseñ] bulasın fevz ü necāt
Rûḥ-ı fahr-ı mürselîne vir şalāt
Kurtuluş bulmayı istersen; risaletin övücünün ruhuna salavat getir.
- 51 Söyle ey güyende-i esrār-ı Ḥaḳḳ
Çünkü toḡdı ‘āleme envār-ı Ḥaḳḳ
Ey Allah’ın gizemlerini söyleyen! Āleme Allah’ın nuru doğduğundan; söyle.
- 52 Ḳıl şīrīn zebāniñ ile nükāt⁶
Aşl-ı ḥālīñ gönlüne virsin ḥayāt
Tatlı dilinle nükteler kıl. Hâlinin aslı, gönlüne hayat versin.

⁵ Vezin bozuk.

⁶ Vezin bozuk.

- 53 Ehl-i 'ışka bŷy-ı cānāndan eser
Ey neŷim-i cān-fezā virgil haber
- 54 Ya'ni ol 'ālī-cenāb-ı Aĥmed'iñ
Mevlidinden vir haber ol emcediñ
- 55 Yoĝ iken 'arş u felek levĥ ü ħalem
Yoĝ idi hem enbiyā-i muĥteŷem
- 56 Nŷrdan bir ħabza aldı ħŷn Ĥudā
Didi yā nŷr ŷır ħabīb-i Aĥmed'i
- 57 Ba' dezin ol nŷr-ı Mevlā-yı celil
Ĥaĥĥ'ı tesbīĥ eyledi ħoĥ māĥ u yıl
- 4^a 58 Ŗoñra ol nŷr oldu on iki ĥicāb
Her biri a' lā miŷālī dŷrr-i nāb
- 59 Ĥudret ŷ ta' zīm ŷ minnet merĥamet
Hem sa' ādet hem kerāmet menzilet
- 60 Ťā' at ŷ rif' at nŷbŷvvet dīgeri
Hem hidāyet hem ŷefā' atdir biri
- 61 Her biri Mevlā'yı tevĥid eyledi
Baŷka baŷka ŷŷkr ŷ taĥmīd eyledi
- 62 Ĥikmet ile ŷoñra dŷrt baĥr-ı a' zīm
Ĥıldı icād ĥudret-i Rabb-i ĥadīm
- 63 Merĥamet ' irfān-ı ĥudretle nazār⁷
Her biri birinden ĥŷb-ter⁸
- 64 Ťaldırıp ol nŷr-ı baĥr-ı raĥmete
Ĥıl nazār elĥāf-ı Rabb-i ' izzete
- 65 Merĥamet baĥrından ħıĥdıĥda o nŷr
Aldı bir ħaĥre o nurdan ol Ŗabŷr
- 66 Nice yŷz biñ enbiyā-i muĥterem
Ĥaĥĥ olundu ŷun' -ı Ĥaĥĥ'la lā-cerem
- 67 Ŗoñra bu nŷrdan ĥŷdāvendī ĥadīr
Yaradıp bir gevh er ŷmmet bī-nazīr
- 68 Heybet ile ħŷn Ĥudā ĥıldı nazār
İki ŷaĥĥ oldu ĥicābından gŷher
- 69 Ŗaĥĥ-ı evvel eriyip oldu deñiz
Naĥl idelim saña ey ehl-i temiz
- 70 Kaynayıp ĥikmetle ol baĥr-ı ŷeref
Ĥāŷıl oldu ol denizden dŷrr ŷ kef
- 71 Kefden oldu bu zemīn ile zamān
Hem duĥandan ĥāŷıl oldu āsımān
- 4^b 72 Ŗaĥĥ-ı ŷānīden cenāb-ı Zŷ' l-Kerem
Yaradıp ' arŷ ile kŷrsī vŷ ħalem
- 73 Mālike'l-mŷlk ol celil ŷ Zŷ' l-Celāl
Ĥŷn yaratdı bunları bī-keyf ŷ ĥāl
- 74 Emr idip ol Ĥālīĥ-ı mŷlk-i ĥadem
Ĥıl itā' at emrime yaz yā ħalem
- 75 Ne yazayım yā ilāhe'l-' ālemīn
- Aŷĥ ehline sevgilinin kokusundan esen
can baĥıŷlayıcı rŷzgār! Haber ver.*
- Yani o soyu yŷce, yŷcelikli Aĥmed'in
doĥumundan haber ver.*
- Arŷ ve felek; levĥa ve kalem yokken;
[O] muĥteŷem nebi, yoktu.*
- Allah, nurdan bir avuĥ alınca; ey nur!
Sevdiceĥim Aĥmed'i sakla dedi.*
- Sonrasında; O celal sahibi Allah'ın nuru,
ħoĥ ay ve yıl, Allah'ı tesbih etti.*
- Sonra; o nur, on iki perde oldu. Her biri,
saf ve nitelikli inci [gibiydi].*
- Kudret ve ululama ve minnet [ve]
merĥamet; hem mutluluk hem keramet
rŷtbesi...*
- İbadet ve yŷksek rŷtbe, ŷteki
peygamberliktir. Hem doĥru yola
ermiŷlik hem baĥıŷlayıcılıktır.*
- Her biri Allah'ı bir bildi. Baŷkaca
ŷŷkŷrler etti.*
- Ezeli olan Allah'ın kudreti, hikmetle
sonra dŷrt bŷyŷk deniz yarattı.*
- Merĥamet [ve] kudretin irfanlı bakıŷıyla;
her biri, birinden gŷzel ve taze...*
- O raĥmet denizinin nuruna daldırarak;
yŷce Allah'ın lŷtuflarını seyret.*
- O nur, merĥamet denizinden ħıĥınca;
Allah, o nurdan bir damla aldı.*
- O kadar yŷz bin saygın nebi, Allah'ın
yaratıcılıĥıyla kuŷkusuz yaratıldı.*
- O kudret sahibi ĥŷkŷmdar, sonra bu
nurdan, ŷmmetin gŷrmediĥi bir cevher
yarattı.*
- Allah heybetle nazār kılınca; cevher,
utanmasından ikiye ayrıldı.*
- Birinci parĥa, eriyerek deniz oldu. Ey
temiz ehli! Sana aktaralım.*
- O ŷeref denizi, hikmetle kaynayarak; o
denizden inci ve kŷpŷk ortaya ħıĥtı.*
- Kŷpŷkten, bu zemin ile zaman oldu.
Dumandan da gŷk yaratıldı.*
- Allah, ikinci parĥadan arŷ, kŷrs ve
kalemi yarattı.*
- Mŷlkŷn maliki o celal sahibi Allah;
bunları, nasılsız yarattı.*
- Ezeli mŷlkŷn sahibi Allah, emrederek;
ey kalem! Emrime itaat ederek yaz,
[dedi].*
- Ey Ālemlerin Rabbi! Ne yazayım.*

⁷ Metinde "dad"la yazılmıŷ.

⁸ Vezin bozuk.

- Emrine fermān virem⁹ ey Zü'l-Metīn
76 Lā ilāhe illā ene'llah yā kalem
Hem Muḥammed'dir resulüm muḥterem
77 Dehşetinden iki şakḳ oldu kalem
Secdeye varıp didi ey Zü'l-Hikem
78 Yekdir ol sultān u ol şāhib-vefā
İsmi ismiñle muḳārīn ola tā
79 Ol ḥabībim Muştāfā'dır bil yaḳīn
Nūr-ı heftim āsımān ile zemīn
80 Nūr-ı Aḥmed'den cemi'-i mümkināt
Yaradıldı buldı ziyet kā'ināt
81 Emn idüp yaz yā kalem didi Şekūr
Ümmetün müznībetün Rabbün ḡafūr
82 Bu saña yetmez mi 'izzet kıl nazar
Müjde ey bī-çāre ümmet müjdeler
83 Nūr-ı Aḥmed gelmiş idi 'āleme
Gelmez idi 'izz ü rif'at 'āleme
84 Olmasaydı nūr¹⁰-ı faḥr-ı kā'ināt
Bulamazdı Nūḥ tūfāndan necāt
85 Gelmeseydi nūr-ı maḥbūb-ı cemīl
Giçemezdi nār-ı Nemrūd'dan Ḥalīl
5^a 86 Olmasaydı ger o ma'şūk-ı Vedūd
Göklere 'İsā ider miydi şu'ūd
87 Gelmeseydi ol şāh-ı şāhib-nūḳūl
Olmaz idi kebş-i İsmā'il ḳabūl
88 İster iseñ bulasın fevz ü necāt
Rūḥ-ı faḥr-ı mürselīne vir şalāt
89 Yer ile gök emriçün oldu tamām
Didi ol ḥayy u ḳadīm ü lā-be-nām
90 Çün tamām oldu serfīr sultān gerek
Mülk-i ḥāzırđın aña bir ḥān gerek
91 Pes yaratdı Ādem'i Perverdīgār
Tā ki maḳşūd ola andan āşikār
92 Nūr-ı pākī Aḥmed'i ḥayy u ḳadīr
Cebhe-i Ādem'e ḳıldı müstetir
93 Ḥazret-i Ādem de tūrđı nice yıl
Ba' dehu Ḥavvā'ya oldu müntaḳil
94 Göçdi Ḥavv[ā]'dan nūr-ı Muştāfā¹¹
Geldi Şit'in aynına virdi şafā
95 Böylece ol nūr-ı şadr-ı enbiyā
Kime naḳl oldu ise virdi ziyā¹²
96 Ḳaḡı zahr u batña indiyse o nūr
'İzz ü rif'at eyledi andan zūhūr
Allah'im, emrine ferman vereyim.
Ey kalem! Allah'tan başka ilah yoktur.
Muhammed de saygın resulümdür.
Kalem, dehşetinden iki parça oldu.
Secdeye vararak; Ey Allah'im! Dedi.
O vefā sahibi sultan, tektir. İsmi, isminle
yakın olsun.
O, sevdiğim Mustafa'dır, bunu iyi bil.
Yer ve gökte yedi nurumdur.
Bütün mümkünlükler, Ahmed'in
nurundan yaratıldı. Kâinat, ziyet buldu.
Allah, ey kalem! Güven duyarak yaz,
dedi. Ümmet günahkâr, Allah
bağışlayıcıdır.
Bu şeref, san yetmez mi? Nazar kıl. Ey
çaresiz ümmet! Müjde.
Ahmed'in nuru, âleme gelmişti. Âleme,
yükseklik, yücelik gelmezdi.
Kâinatın övücünün nuru olmasaydı;
Nuh, tufandan kurtuluş bulamazdı.
En güzel sevdiğin nuru, gelmeseydi;
Halil, Nemrud'un ateşinden geçemezdi.
O Allah'ın sevdiği olmasaydı; İsa,
göklere yükselir miydi?
O nakiller sahibi şah, gelmeseydi;
İsmail'in koçu, kabul olmazdı.
Kurtuluş bulmayı istersen; risaletin
övücünün ruhuna salavat getir.
Yer ile gök, emriyle tamam oldu. O; diri,
ezeli ve meşhur olmayan dedi.
Taht, tamam olunca; sultan gereklidir.
Hazır mülkten O'na bir sofrâ gereklidir.
Allah, sonunda; ondan maksat belirgin
olsun diye; Ādem'i yarattı.
Allah, Ahmed'in temiz nurunu; Ādem'in
tarafına doğru örttü.
Hazret-i Ādem de nice yıl durduktan
sonra; Havva'ya intikal etti.
Mustafâ'nın nuru, Havva'dan göçtü.
Gelerek, Şit'in aynına mutluluk verdi.
Böylece; o peygamberin göğsünün nuru,
kime aktarıldı ise ışık verdi.
O nur, hangi sırta ve karna indiyse;
ondan, şeref zuhur etti.
5^b 97 Çünkü 'Abdu'llah'a geldi nūr-ı pāk
Ḥüsünü gören didi ruḥ-i fidāk

⁹ Metinde; bir anlam ifade etmeyecek biçimde kaydedilmiştir.

¹⁰ Metinde, bir anlam ifade etmeyecek biçimde kaydedilmiştir.

¹¹ Vezin bozuk.

¹² Metinde; "zi" ile yazılmıştır.

- 98 Düşdi ol nūr çünki rahm-ı mādere
Geldi çok esrar-ı hikmet zāhire
- 99 Kaḅı sâ' atde 'aceb şāh-ı cihān
Ṭoḅsardır didiler heb¹³ ins ü cān
- 100 Tā kılalım yolına cānlar fedā
Ol şefi' -i ümmetānī pūr-hatā
- 101 Maḅdemine muntazır 'arş ü felek
Şafzede teşrīfine ḅayl-i melek
- 102 Ey ḅariḅ-i baḅr-ı cürm ü seyvi 'āt
Şıdḅ ile vir Mustafā'ya çok şalāt
- 103 İster iseñ bulasın fevz ü necāt
Rūḅ-ı faḅr-ı mürselīne vir şalāt
- 104 Āmine Ḥātūn ol ḅayru 'n-nisā
Mader-i pāk-i ḅabīb-i Kibriyā
- 105 Altı māḅ ḅamlimden aşlā bir keder
Görmedim hergiz diyü virdi ḅaber
- 106 Altı māḅdan soñra geldi bir nidā
Müjdeleer yā Āmine müjde saña
- 107 Bu ne devletdir saña ey meh-liḅā
Geliserdir senden ol ḅayru 'l-verā
- 6^a 108 Nice ḅāletler düşümde bī-hisāb
Keşf olup gitdi ara yirden niḅāb
- 109 Evvelā şehir-i Receb'de ḅamlimi
Ḳıldı tebşir ḅazret-i Ādem Şafī
- 110 Geldi Şa' bān içre Şit-i bā-şafā
Ḥamliñe yā Āmine şad-merḅabā
- 111 Māḅ-ı şālişde zihī şehir-i şiyām
Geldi İdrīs ḅamlime virdi selām
- 112 Ḥazret-i Nūḅ şehir-i Şevvāl'de baña
Didi kim ḅamliñ mübārekdir saña
- 113 Māḅ-ı Zi 'l-Ḳa' de'de İbrāḅīm Ḥalīl
Didi oldun ḅāşıl-ı nūr-ı Celīl
- 114 Geldi İsmā' il baña virdi selām
Māḅ-ı Zi 'l-Hicce'de ḅıldı iḅtirām
- 115 Çün Muḅarrem geldi Mūsā-bā-vefā
El-beşir yā Āmine yā Muştafā
- 116 Hem Şafer'de geldi İsa-bā-edeb
Didi ḅamliñdir seniñ şāh-ı ' Arab
- 117 Hem Rebīyu 'l-Evvel idi geldi Hūd
Ḥamliñe ḅıldı selām Ḥayy-ı Vedūd
- 118 Enbiyā ezvācı bir bir geldiler
Ḥamlime ta' zīm ü tekrīm ḅıldılar
- 119 İster iseñ bulasın fevz ü necāt
Rūḅ-ı faḅr-ı mürselīne vir şalāt
- 6^b 120 Çün ḅarīb oldı mehīr ide ṫulū'
Anasından itdi enva-ı sūtū'
- 121 On ikinci gün Rebīyü 'l-Evvel' iñ
Hem düşenbih gicesi idi biliñ
- 122 Düşdi kevineyn içre envā' -ı sedā
- O nur, ana rahmine düşünce; çok hikmetli sırlar, meydana geldi.*
- Bütün insanlar ve cinler, acaba cihanın şahı, ne zaman doğacaktır, dediler.*
- Yoluna, canlarımızı feda edelim. O, günah dolu ümmetin şefaatsisidir.*
- Arş ve felek, gelişine hazırdır. Çokça melek, buyurması için saf tutmuştur.*
- Ey suç ve günah denizine batmış olan! Doğrulukla; Mustafa'ya çok salavat ver.*
- Kurtuluş bulmayı istersen; risaletin övücünün ruhuna salavat getir.*
- O kadınların hayırlısı Āmine Hatun, Allah'ın sevdiğinin temiz annesidir.*
- Yavrumdan altı ay boyunca asla bir sıkıntı görmedim diye haber verdi.*
- Altı aydan sonra, bir ses geldi. Ey Āmine! Sana müjde.*
- Ey ay yüzlü! Bu senin için ne mutluluktur. Senden mahlûkatın hayırlısı gelmektedir.*
- Düşümde, hesapsız nice hâletler [gördüm]. Keşf olarak aradan perde kalktı.*
- İlkin; Recep ayında, Hz. Ādem (Safiyullah) yavrumu müjdeledi.*
- Şaban ayı içinde safasıyla Şit geldi. Ey Āmine! Yavruna yüz merhaba [dedi].*
- Üçüncü ayda, Ramazan ayında İdris gelerek; yavruma selam verdi.*
- Şevval ayında Hz. Nuh, yavrun sana mübarektir, dedi.*
- Zilkade ayında Halil İbrahim, Allah'ın nuruna sahip oldun, dedi.*
- İsmail, geldi, bana selam verdi. Zilhicce ayında, saygı gösterdi.*
- Muharrem ayında vefalı Musa geldi. Ey Āmine, ey Mustafa! Müjde.*
- Safer'de edepli İsa geldi. Yavrun, Arabın şahıdır, dedi.*
- Rebiyülevvel'de Hud geldi. Allah, yavruna selam kıldı [dedi].*
- Peygamber eşleri, bir bir geldiler. Yavruma ululama ve saygı gösterdiler.*
- Kurtuluş bulmayı istersen; risaletin övücünün ruhuna salavat getir.*
- Ay yanaşınca, doğum gerçekleşir oldu. Annesinde, birçok şey belirdi.*
- Rebiyülevvelin on ikinci günü, pazartesi gecesiydi, bilin.*
- Mustafâ'nın nuru, cihana doğdu diye; iki*

¹³ Metinde; "hâ" ile yazılmıştır.

- Kim cihāna ʔođdı nūr-ı Muştafā
123 Cennetin rızvānına irdi haber
Kim cihāna vire ziyet ser-te-ser
124 Hem cehennem māliline irdi bu
Heybetin ʔapansular ʔamū¹⁴
125 Ol gice cümle şeyāʔin-i merīd
ʔard olup göklerden oldu nā-bedīd
126 Bu şeb olsun cümle putlar ser-nigün
Hem hacil olsun o ʔavm-i müşrikün
127 Bir melek geldi baña virdi selām
Görmedim ruşsārını söyler kelām
128 Didi bu gice ʔođar bir ʔıfl-ı pāk
Pāyına ruşsār-ı şāhlar ola hāk
129 Müjdeler senden ʔođar o cism-i cān
Maʔdemine muntazır kerrübıyān
130 İsm-i pākini Muḥammed ʔoya ḤaʔḤ
Olısar¹⁵ ay parmağıyla iki şaʔḤ
131 Ğā ʔib olinca melek fetḥ oldu bāb
Geldi üç ḥātūn mişāl-i āfitāb
7^a 132 Meryem ü Ḥavvā dīgerī Āsiye
Her birisi baña itdi tahniye
133 Çün ḥarāret gālīb oldu cānıma
İkisi oturdu iki yanıma
134 Arkama geldi oturdu öbiri
RıfḤ ile ʔıtdı bilimden ol perī
135 Virdiler bir kāse ile şerbeti
İçdim oldum ol zülālī ḥikmeti
136 Nūra ğarḤ oldu vücūdum ser-te-ser
Rāḥat oldum görmedim aşlā keder
137 Der-ʔ aḤib bir murğ-ı nūrānī hemān
Şığadı arkamı oldum şādümān
138 ʔođdı ol sāʔ atde ol ʔ ālī-şıfāt
Ümmet isen ol ḥabıbe vir şalāt
139 Çünkü ʔođdı ol gice nūru ʔl-Hūdā
Kāffe-i ins ü melek virdi şafā
140 Didiler ey nūr-ı Raḥmān merḥabā
Merḥabā ey ʔ āli sulṫān merḥabā
141 Merḥabā ey iftiḥār-ı enbiyā
Merḥabā ey şemʔ-i cemʔ-i evliyā
142 Merḥabā ey şanʔ-i-i ʔ izz ü vefā
Merḥabā ey kān-ı elṫāf-ı Ḥudā
143 Merḥabā ey cān-ı bākī merḥabā
Merḥabā ʔ uşşāḤ-ı sākī merḥabā
7^b 144 İster iseñ bulasın fevz ü necāt
Rūḥ-ı faḥr-ı mürselīne vir şalāt
145 Dürre-i tāc-ı ḥavātīn-i ʔ Arab
Ḥazret-i Āmine ol ʔ ālī neseb
146 Dir ki çün ʔođdı o¹⁶ sulṫān-ı cihān
āleme, çeşitli sesler düştü.
Cihana baştanbaşa sūs versin diye;
cennet bekçisine haber ulaştı.
Bu cehennem sahibine de ulaştı.
Korkudan cehennem kapatıldı.
O gece; bütün günahkār şeytanlar,
kovularak, göklerde görülmez oldu.
Bu gece; bütün putlar, tersine dönsün. O
müşrikler kavmi de utansın.
Bir melek geldi, bana selam verdi.
Yanağını görmedim, konuşmaktaydı.
Bu gece; temiz bir bebek dođar, dedi.
Şāhların yanağı, ayağına toprak olur.
O can beden, senden dođar, müjdeler.
Melekler, gelişini beklemektedir.
Allah, temiz adını Muhammed koyar.
Ay, parmağıyla iki parça olacaktır.
Melek kaybolunca, kapı açıldı. Güneş
misali üç hatun geldi.
Meryem ve Havva, öteki Asiyeye; her
birisi beni, kınaladı.
Canıma hararet üst gelince; ikisi, iki
yanıma oturdu.
Öbürü, arkama gelerek oturdu. O peri,
dostça belimden tuttu.
Bir kāse ile şerbeti verdiler. O arınık
hikmeti içerek oldum.
Vücudum, baştanbaşa nura bulandı.
Rahat oldum, asla keder görmedim.
Akabinde; nurdan bir kuş, ansızın;
arkamı sıvadı, mutlu oldum.
O yüce kişilik, o saatte doğdu.
Ümmetsen, o sevdiceđe salavat getir.
O gece, Kuran'ın nuru doğduğundan;
bütün insanlar ve melekler eğleniverdi.
Ey Allah'ın nuru! Merhaba dediler. Ey
yüce sultan! Merhaba...
Ey nebilerin övüncü merhaba. Allah
dostlarının bütününün mumu, merhaba.
Ey izzet ve vefanın yaratıcısı! Merhaba.
Ey Allah'ın lütuflarının madeni!
Merhaba.
Ey Allah'ın canı merhaba. Âşıklara
içecek sunan, merhaba.
Kurtuluş bulmayı istersen; risaletin
övüncünün ruhuna salavat getir.
Arap kadınlarının tacı, incisi; o yüce
soylu hazret-i Āmine...
O cihanın sultanı, Allah'ın nuru, rahmeti

¹⁴ Vezin bozuk.

¹⁵ Metinde "olisardır" olan bu ifade, vezin geređi böylece okundu.

¹⁶ Metinde; "ol" olan bu ifade, vezin geređi böylece okundu.

- Rahmet-i Hakk nür-ı hayy-ı müste'ân
- 147 Secde-i Rahmân'a vardı der-^c aqab
O kerem-kânî o derya-yı ^c Arab
- 148 Bağrına başdım edeble diñledim
Söylediği sözi ol dem anladım
- 149 Dir idi ey padişâh-ı bî-zevâl
Ey Hudâ-yı bî-şübhe-i bî-zevâl
- 150 Baña bağışla bu ^c aşî ümmeti
Ben za'ife eyle rahm u şefkati
- 151 Toğdıği an şordı hâl-i ümmeti
Bağ ne ^c âlîdir o şahın himmeti
- 152 Toğdıği gice Muhammed Muştafâ
Ol habîb-i Hakk cenâb u Muştafâ
- 153 Cümle eşnâm düşdi yire ser-nigün
Hem ziyânlu hem haqîr ü hem zebün
- 154 Geldi eşnâm arasından bir nidâ
Terk idin eşnâmı ey ehl-i şifâ
- 155 Nirdeki var ise bir şâh-ı gayür
Saltanatdan oldılar me'yüs-ı Tür
- 156 Ateş-i âtesperestden ser-te-ser
Söndi gitdi kalmadı andan eşer
- 157 İster iseñ bulasın fevz ü necât
Rûh-ı fahr-ı mürselîne vir şalât
- doğdu, der.*
*O cömertlik madeni, Arap denizi,
akabinde Allah'a secdeye vardı.*
*Bağrına bastım, edeple dinledim.
Söylediği sözü, o an anladım.*
*Ey zevalsiz padişah! Derdi. Ey zeval
bulmaz, şüphesiz Allah!...*
*Bu isyankâr ümmeti, bana bağışla. Ben
zayıfa, acı ve şefkat et.*
*Doğduğu an, ümmetin durumunu sordu.
O şahın yardımı, bak ne yücedir.*
*O Allah'ın sevdiği yücelik,
Muhammed Mustafa doğduğu gece...*
*Bütün putlar, ters dönerek yere düştü.
Hem ziyanlı, hem aşağılık ve hem
düşkün...*
*Putlar arasından bir ses geldi. Ey şifa
ehli! Putları terk edin.*
*Nerede kıskanç bir şah varsa; saltanattan
oldukça kederlendi.*
*Atesperestlerin ateşi, baştanbaşa söndü
gitti, ondan iz kalmadı.*
*Kurtuluş bulmayı istersen; risaletin
övücünün ruhuna salavat getir.*

8^a

Du'â-yı Mevlüd-i Şerîf

El-hamdu li-veliyihi ve 'ş-şalātu ve 's-
selāmu 'alā-nebiyyihi ve 'alā ālihi ve
'itretihi ecma'in. Cenābu erhame'r-
rahīmīn. Habîb-i ekrem ve nebiyy-i
muhterem hürmetine. Kıra'at olınan
mevlüd-i şerîfi ve Kurān-ı Hakīm'i
dergâh-ı 'izzetinde kabûl-i karīn eyleye.
Hâşıl olan ecr ü meşûbâtı ol seyyid ü
ve'l-keveyn şalla'llahu te'ālā 'aleyhi
ve's-sellem hazretleriniñ ravza-i
mübârekelerine tarafımızdan fakîrane ve
'âcizâne ihdâ eyledik Rabbimiz vâşıl
eyleye. Rûh-ı seyyidi'l-enâmı
cümlemizden hoşnud ve sâyesi şefâ'atıñ
üzerimize vâşıl eyleye. Rûh-ı seyyidü'l-
enâmı cümlemizden hoşnud ve saye-i
şefâ'atin üzerimize saye-bân eyleye.
'İnd-i resûlü'llahda maqbûliyyet ve
mağbûbiyyet müyesser eyleye. Vesâ'ir
enbiyâ-i 'izâm ve resûl-i kirâm
'aleyhümü's-selâm hazarâtınıñ ervâh-ı
şerîflerine ikrâm eyleye. Âl-i evvâc
tâhirât ve aşhâbı ve enşarı muhacirîn
tâbi'in ve eimme-i müctehidîn
rıdvânü'llâhi 'aleyhim ecma'in
hazarâtınıñ ervâhına ikrâm eyleye. Ve
evliyâ-i 'arifîñ müridîn mensübîn
kaddesallahu ervâhuhum hazarâtınıñ
ervâhına işâl eyleye. Ve 'ale'l-husus bu
cem'iyette bâ'is ve bādî olan zât-ı
şerîfiñ sa'yını meşkûr ve 'amelini
makbûl ve zenbini mağfûr eyleye. Şürî

Onun dostluğu için şükrederim. O
nebinin ve bütün ailesinin üzerine salat u
selam olsun. Yücelikli esirgeyen ve
bağıslayan. Cömertliği bol sevdiği ve
saygın nebi hürmetine. Okunan mevlid-i
şerif ve hikmetli Kuran'ı şerefli
dergâhında yakınlıkla kabul eylesin.
Ortaya çıkan sevapları, iki cihanın
seyyidi (Ona Allah'ın salat ve selamı
olsun) hazretlerinin mübarek kabirlerine
tarafımızdan fakirane ve âcizane hedîye
eyledik Rabbimiz kavuştursun. Bütün
mahlûkatın seyyidinin ruhu,
bütünümüzden hoşnut ve
bağıslayıcılığının gölgesi, üzerimize
kavuşsun. Bütün mahlûkatın seyyidinin
ruhu, cümlemizden hoşnut ve
bağıslayıcılık gölgesi, üzerimize
gölgelik olsun. Allah resulünün katında
makbullük ve sevgi oluştursun. Sair
büyük nebiler ve hazret-i peygamber
(onlara selam olsun) hazretlerinin pek
şerefli ruhlarına ikrâm eylesin. Temiz
eşlerinin tümüne, sahabelerine,
yardımcılarına, hicret edenlerine,
kendisine tabi olanlara ve islam için
çalışanların tümüne, (Allah, hepsinden
razı olsun) bu hazretlerin ruhlarına ikrâm
eylesin. İrfan sahibi evliyalar, müritleri,
mensupları (Allah ruhlarının
kutsallıklarını artırsın) hazretlerinin
ruhlarına ulaştırsın. Ve özellikle bu

8^b

9^a

ve ma'nevî müşkilâtlarımızı hall ü âsân eyleye. Evlâd-ı mükerrerlerimizi 'ulemâ-i 'âmilîñ ve şuleha-i sâlihîñ ve aġniyâ-i şâkirînden eyleye. Uşûl ve fûrû'alarımızdan âhirete irtihâl idenleriñ taķşirâtlarını maġfûr ve rûhlarını mesrûr eyleye. Nice nice meclisleriñ emşâl-i keşresiyile kendileriñ mesrûr eyleye. Ve râhat-ı vücûdumuza sebep olan hükümet-i cumhûriyyetimizi 'adl ü ihsân ile pâyidâr ve evliyâ-i evimiz mülki ve milletimiz nef'i ve hayrına ma'tûf icrâ-yı hûsniyeye muvaffakiyetle pâyidâr eyleye. Beldemizi vesâ'ir bilâd-ı islâmiyyeyi âfât-ı semâ'iyetden ve âfât-ı ârâzdan ve âfât-ı düşmâniyyeden cenâbu Allah hıfz u emîn eyleye. Ve a'dâ-yı bed-kârdan ahd-i intikâmla mesrûr eyleye. Yirde ve bahîrde bulunan müsâfirîñ ve 'asâkirîne selâmetler ihsân eyleye. Hûccâc-ı müslimîne selâmetler gidenlere tekrâr gitmeyenlere mâl-i helâl ile ziyaretler ihsân eyleye. Va'delerimiz geldikte ol kelime-i tayyibe-i manciyye-i mübarek buyurun Eşhedü en-lâ ilâhe ille'llâh ve eşhedü enne Muhammeden 'abduhu ve resûluhu kelimesiyile ihtitâmlar naşîb ü müyesser eyleye. Cennet ve cemâliyle cümlemize ikrâm eyleye. Du'âlarımızı dergâh-ı 'izzetinde kabûl-i ħarîñ eyleye.

9^b

toplantıya konu ve sebep olan pek şereflî zâtın işlerini şükre layık ve amelini makbul etsin, günahını bağışlasın. Görünen ve içsel sıkıntılarımızı, kolaylaştırıp çözsün. Muhterem çocuklarımızı, ilmiyle amel edenler ve Salihler ve çalışkanlardan eylesin. Ana, baba ve torunlarımızdan ahirete göç etmiş olanların günahlarını bağışlasın ve ruhlarını mutlu kılsın. Nice nice meclislerin çoklu örnekleriyle kendilerini mutlu eylesin. Sağlığımızı tesis eden, cumhuriyet hükümetimizi adalet ve ihsan ile devamlı kılsın ve milletimiz ve evimiz mülkü faydasına yönelik güzel icraatlar ve başarılarla devamlı eylesin. Beldemizi ve sair islam beldelerini gök, yer ve düşman afetlerinden Allah korusun ve güvencede kılsın. Kötü fiilli düşmandan intikam alarak, mutlu kılsın. Karada ve denizde bulunan misafirler ve askerlere selâmetler ihsan etsin. Müslüman hacılara selâmetler, gidenlere tekrâr, gitmeyenlere helal mâl ile ziyaretler ihsan etsin. Vadelerimiz geldiğinde; o mübarek ve temiz kelimeyi, buyurun: Ben tanıklık ederim ki; Allah'tan başka ilâh yoktur. Ben yine tanıklık ederim ki; Muhammed O'nun kulu ve elçisidir, kelimesiyile sonlanmalar nasîp ve kısmet eylesin. Cennet ve cemâliyle bütünümeze ikramda bulunsun. Dualarımızı, şereflî dergâhında yakınlıkla kabul eylesin.